

**Doopsgezind
Rotterdam**

de Werf

jaargang 59 | nummer 11

november/december 2021

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een ontmoetingsplek voor mensen die in vrijheid met elkaar in gesprek gaan over hun leven en geloof. We laten ons hierbij op een eigentijdse manier inspireren door bijbelse en andere verhalen, poëzie, kunst en muziek.

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een regiogemeente en bedient het gebied Voorne-Putten, de Hoekse Waard, de Krimpenerwaard en Rotterdam. De Vermaning van Doopsgezind Rotterdam staat in het centrum van de stad, vlakbij het Hofplein, aan het eind van het Haagse Veer.

Over de diensten

De werken van barmhartigheid als een weg naar vrede

Zondag 28 november 1e Advent 10.15 uur

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

Zondag 12 december 3e Advent 10.15 uur

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Kees Blijdorp

Zondag 19 december 4e Advent 10.15 uur

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

24 december Kerstavond voor jong en oud **19.00 uur**

Doopsgezinde Kerk Den Haag Paleisstraat 8

Voorganger: ds. Marijn Vermet

Organist: Alicia Witarsa

Zaterdag 25 december, Eerste kerstdag 10.15 uur

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Organist: Mark van Nispen

Zondag 9 januari, Epifanie 10.15 uur

Voorganger: ds. Henriette van Dunné

Zondag 15 januari 10.15 uur

Voorganger: Jan Willem Stenvers

Op kerstavond is er een dienst voor jong en oud in Den Haag waarvoor onze gemeente uitgenodigd is. Het is mogelijk om er met elkaar heen te reizen. Graag opgave bij onze coördinator Marijke Haisma (06-20828223).

Covid

Wij vragen alle kerkgangers om via de zij- ingang binnen te komen, handen te wassen/reinigen, de looproute te volgen en een mondkapje te dragen. Bij Covid gerelateerde klachten graag thuisblijven. We houden 1,5 meter afstand en drinken voorlopig geen koffie na de dienst.

*Rond het licht dat leven doet
groeten wij elkaar met vrede*

(Lied 287 uit het Liedboek)

Barmhartigheid als een weg naar vrede

De geschiedenis van Zacharias en Elisabeth wijst ons op de betekenis van Kerstmis.

Johannes de Doper is geboren. De mensen vragen aan Zacharias, die met stomheid geslagen werd bij het nieuws dat Elisabeth zwanger was, of hun zoon echt Johannes moet heten, want die naam komt toch niet in de familie voor? Johannes is een Hebreeuwse naam die 'God is genadig' betekent. Zacharias heeft nog maar net de naam opgeschreven als hij merkt dat hij weer spreken kan! Meteen breekt hij uit in een lofzang; door de kracht van Heilige Geest profeteert hij over het toekomstige werk van zijn zoon Johannes, die de weg zal bereiden voor de Messias.

Zacharias looft God om zijn barmhartigheid. Omdat God zo barmhartig is, zal Hij het stralende licht van zijn genade laten schijnen in de duisternis van dit leven. Zijn licht zal redding brengen aan de mensen die in het donker ronddwalen, op zoek naar vrede, liefde en perspectief. Met de geboorte van de Messias laat God zien hoe ver zijn barmhartigheid gaat. Het hemelse licht zal de schaduw van de dood verdrijven, zingt Zacharias, door Jesaja's woorden geïnspireerd.

Ondanks de gebrokenheid die we nu nog meemaken, weten we dat de dood niet meer het laatste woord heeft. Jezus' komst op aarde verandert dood in leven en duisternis in licht. Mensen worden uitgenodigd om uit de donkere schaduw te stappen, het stralende licht tegemoet en dan kunnen wij onze voeten zetten op de weg van vrede. Gods

barmhartigheid is niet eenzijdig, het is aan de mens om erop te regeren en zijn eigen weg te kiezen, in zijn of haar levenshouding.

Barmhartigheid is een ouderwets woord dat ons misschien niet echt meer aanspreekt. Het kan ons helpen om de zeven werken erbij te halen die in de kerkelijke traditie de invulling zijn van de menselijke barmhartigheid, te weten: de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, de vreemdelingen herbergen, de zieken bezoeken, de gevangenen bezoeken en de doden begraven. Paus Franciscus voegde er een achtste werk aan toe, namelijk de zorg voor de schepping.

De zeven werken van barmhartigheid zijn al eeuwenlang een grote bron van inspiratie voor kunst, literatuur, en maatschappelijk werk. Het Bijbelgedeelte waarop de zeven werken van barmhartigheid zijn gebaseerd, is de toespraak van Jezus over het laatste oordeel in het evangelie van Mattheüs (Mattheüs 25:31-46).

In de komende Adventszondagen leven wij toe naar het Kerstfeest en staan we erbij stil hoe barmhartig God met ons omgaat door ons het licht te geven wanneer we verdwalen in het donker. Hij heeft ons Zijn Zoon gegeven, als een wegwijzer naar vrede. Ons antwoord daarop is om de wegen te verkennen waarmee we die vrede kunnen verwerkelijken. Het gaat niet zozeer om de moraal van het verhaal, om de werken te doen waarmee we punten scoren in de hemel. Het gaat om de wegen naar de hemel toe.

De weg opent zich voor ons wanneer we ons openstellen en laten raken door een medemens in nood. De werken van barmhartigheid doen ook onszelf goed. We handelen omdat we ons hart laten beroeren door de armen, hongerigen, daklozen, naakten, zieken en gevangenen, de doden of de schepping, en zo kunnen we het licht van God in de wereld zichtbaar maken en helder laten schijnen.

Henriette van Dunné

Uit het Klein Overleg

Sinterklaas is weer in het land! Er is weer van alles aan de hand. De luisterpiet kan niet meer zo goed horen. Sinterklaas moest zijn creativiteit aanboren. De Sint is stiekem al een paar maanden in Nederland om bij alle huizen langs te gaan. Hij kon zo de wensen van de kinderen al vast noteren om pakjes in te slaan. Komt het kind in u ook weer boven rond deze tijd? Koester het!

We zijn onderweg naar het Licht. De adventstijd ligt voor ons. Een tijd van verwachting en hoop. Naast de diensten waarover u in deze Werf kunt lezen, zullen er ook een aantal concerten in onze kerk plaatsvinden waar onze organist/pianist Mark van Nispen een rol in speelt. Veel te doen dus in onze Vermaning! Wat ook bijzonder is, is dat dit de laatste adventstijd is in de kerk in zijn huidige vorm. In het voorjaar van 2022 zal de kerk sluiten en verbouwd worden. Stichting Droom & Daad regelt een locatie voor ons waar we dan onze diensten kunnen houden.

Er is hard gewerkt de afgelopen tijd om een aantal zaken voor te bereiden en te organiseren binnen onze Gemeente. U kunt daarover volop lezen in deze Werf.

Helaas nemen de Covidbesmettingen weer toe dus hebben we onze regels weer aangescherpt in de kerk.

In de Ledenvertoeving op zondag 28 november na de dienst hopen we een aantal zaken met u te bespreken en goed te keuren. Personele zaken, het Huishoudelijk Reglement, de Stichting en het Beleidsplan 2022-2025. Hopelijk kunnen we dan feestelijk doch op afstand vieren dat de Stichting Fonds Rotterdamsche Vermaning anno 1700 formeel opgericht wordt.

Een warme groet van het Klein Overleg,
Het bestuur van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam,
Marijke Haisma, voorzitter/coördinator
Truida Lokhorst, secretaris
Mark van Nispen, penningmeester

en
Henriette van Dunné, predikant
Wilma Kievit, officemanager

Voor al uw vragen aan het bestuur kunt u terecht bij Marijke Haisma op het emailadres coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl. Zij kijkt dan of zij uw vragen kan beantwoorden of deelt deze met het bestuur. Telefonisch is Marijke te bereiken via 06-20828223.

Vragen over de ledenlijst, adreswijzigingen, notulen kunt u stellen aan Wilma Kievit, officemanager via het emailadres: officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Uit het Groot Overleg

16 oktober jl. is ons eerste Groot Overleg gehouden. Marijke vertelde als opening een “Godly play” verhaal met als boodschap dat wij één grote familie zijn.

Daarna is door de aanwezige vertegenwoordigers van de werkgroepen en kringen gesproken over de organisatie van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam, waarbij de verantwoordelijkheid en de aansprakelijkheid van de werkgroepen en het bestuur uitgebreid aan de orde zijn geweest. Uiteindelijk is duidelijk geworden dat de werkgroepen éénmaal per jaar een jaarplan maken en een begroting van de kosten hiervan, waarbij zij zelf verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de in het jaarplan vermelde activiteiten. Het bestuur is eindverantwoordelijk en hoofdelijk aansprakelijk. Hiervoor zal een bestuursaansprakelijkheidsverzekering worden afgesloten.

De werkgroepen en kringen hebben zich gepresenteerd. De kringen zijn na de moeizame coronaperiode weer een beetje aan het opstarten, al dan niet met begeleiding van ds. Henriette van Dunné.

Henriette vraagt de werkgroepen en kringen of zij input willen geven voor het Beleidsplan 2022-2025. Wat is voor hen belangrijk en wat zou er gemist worden als de gemeente zou ophouden te bestaan? In maart 2022 begint de verbouwing van de kerk. Wij zoeken samen met Droom en Daad, de eigenaar van het kerkgebouw, naar een andere ruimte om onze kerkdiensten in die periode te kunnen houden.

God gebeurt

Tijdens de Advent oefenen we ons in waakzaamheid,
om de tekenen te herkennen van Gods komst in onze wereld,
om te zien waar God vandaag reeds gebeurt in ons midden,
in ons leven van elke dag,

ook - en misschien vooral daar -
waar we het niet onmiddellijk verwachten,
ook - en misschien vooral daar -
waar we ontferming nodig hebben.

Laten we bidden
dat God zich over ons en onze wereld ontfermt,
dat Hij onze ogen opent om Hem te herkennen,
dat Hij onze harten opent om Hem te ontvangen,
en dat Hij ons tegemoet komt met zijn liefde, vrede en verzoening.

Informatieavond 6 oktober

Op woensdagavond 6 oktober was er in de kerk een presentatie van de Stichting Droom & Daad omtrent de bestemming van de kerk en bijgebouwen. Wim Pijbes (directeur Droom & Daad) en Roswitha Abraham (projectleidster) verzorgden deze interessante presentatie en zij nuttigden met ons de maaltijd die daaraan voorafging. We kregen een 'sneak preview' over hoe het er ongeveer uit zou gaan zien en de nieuwe benaming van het gebouw werd onthuld: Muziekwerf.

We waren allemaal enthousiast over de beelden en die nieuwe naam, die zo mooi aansluit bij ons gemeentebled en de plaats in de stad. En de bestemming, Muziekwerf voor jongeren, roept herinneringen op aan het vroegere jeugdhonk waar muziek ook een belangrijke rol speelde. U leest het Persbericht hieronder, waarin de bestemming verder wordt uiteengezet. Helaas kunnen we nog geen foto's tonen zolang het ontwerp nog niet geheel definitief is.

We kregen ook nogmaals de verzekering dat er gedurende de verbouwing voor ons, om te kerken en bijeen te komen, een passende ruimte elders in de stad zal worden aangeboden.

Tevens was er een informatie uitwisseling omtrent de op te richten Stichting m.b.t. het vermogen van onze gemeente. Er was een duidelijke uiteenzetting door Gerben Joustra en er ontstond naar aanleiding daarvan een goeie discussie. Meer informatie hierover en de daartoe te nemen besluiten zullen onderdeel uitmaken van een toekomstige Ledenvertoefing.

Bob van de Vijver

Doopsgezinde kerk blijft behouden als Muziekwerf *(persbericht van Droom en Daad)*

Verscholen achter het Hofplein staat een klein markant kerkgebouw uit 1951. In 2022 start de transformatie van de laatste Doopsgezinde kerk in Rotterdam tot een dynamische plek voor jeugdorkesten en -koren. Eind 2019 verwierf Stichting Droom en Daad de Doopsgezinde kerk aan de Noordmolenwerf vanwege de kenmerkende architectuur, de prominente plek midden in het centrum van de stad en de culturele mogelijkheden van zowel het kerk- als het bijgebouw.

Het afgelopen jaar is onderzoek gedaan naar passende toekomstige bestemmingen en de bouwkundige mogelijkheden. Onder de nieuwe naam wordt Muziekwerf de eerste permanente oefen- en concertlocatie in Nederland gericht op kinderen en jongeren.

In Muziekwerf kunnen jeugdensembles onder één dak creëren, repeteren en presenteren. Plezier in het 'samen muziek maken' staat centraal bij alles wat er gebeurt.

Muziekwerf wordt een inspirerende ontmoetingsplek voor Rotterdamse jongeren van 6 tot 26 jaar, van beginner tot professional en hun publiek. Muziekwerf wil meer kinderen langer samen muziek laten maken door een divers aanbod te faciliteren van muziekgezelschappen

Foto: Loes van Duijvendijk

Stichting Droom en Daad wil de ontwikkeling van Rotterdamse jeugdorkesten en -koren een impuls geven en daarmee bijdragen aan de muzikale ontwikkeling van kinderen en jongeren.

Het imposante Flentrop orgel uit 1957 in de kerkzaal blijft eveneens behouden en biedt unieke mogelijkheden voor studenten en concerten.

Doopsgezind in Rotterdam Doopsgezinden behoren van oudsher tot de vredeskerken. In de zeventiende en achttiende eeuw trokken grote groepen doopsgezinden (of mennonieten) uit het Rijnland, de Palts en Zwitserland vanuit Rotterdam naar Amerika. In Pennsylvania zijn de 'pennsylvania-dutch' nu nog herkenbaar aan hun dialect. De onderdrukking die ze in de Oude Wereld ondergingen maakte dat zij, eenmaal in Amerika, al vroeg voor afschaffing van de slavernij opkwamen.

Om dezelfde vredelievende redenen vertrokken, eveneens via Rotterdam, veel Russische doopsgezinden naar Zuid-Amerika en Canada. Rotterdamse geloofsgenoten vingen hen op en boden voedsel en onderdak.

Met het bombardement in mei 1940 werd de in rococostijl gebouwde schuilkerk, de Doopsgezinde Vermaning uit 1775, verwoest. Begin 1951 wordt de eerste steen van het nieuwe gebouw gelegd naar ontwerp van architect G.T.J. Kuiper, in december van datzelfde jaar (!) wordt de eerste dienst gehouden.

De filantropische stichting Droom en Daad wil als hoeder van Rotterdams cultureel erfgoed markante gebouwen behouden voor toekomstige generaties.

Hoe zit het toch met...

Afgelopen jaar (2020) is er een collecte geweest voor het opleiden van vrouwelijke dominees in Tanzania. Dat was tijdens een dienst van ds Christien Duhoux-Rueb niet in het minst omdat zij zelf initiator is geweest van die collecte. De gemeente stond garant voor €500 en de collecte zelf bracht ruim €300 op. Het was (en is) ook een project van onze zuster gemeente uit Dordrecht en Christien schreef een aantal artikelen over hoe die zaken gaan. We willen u deze 'verantwoording' niet onthouden en zullen in deze en de komende Werf' en de 3 artikelen plaatsen.

Hoe zit het toch met ...**de stand van zaken van ons project in Tanzania**

Deel 1 – de voorgeschiedenis

Jaren geleden reisde ik met mijn echtgenoot o.a. naar projecten in Tanzania. Hij opende daar als voorzitter van doopsgezind WereldWerk een school en we bezochten veel andere projecten, waaronder een ziekenhuis in Shirati aan het Victoria Meer dicht bij de grens met Kenia. Onderweg was al ter sprake gekomen dat ik predikant was en dat was hier toch wel een onbekend verschijnsel. In elke kerk waar we kwamen werd ik op de kansel gezet en werden er foto's van me gemaakt, want hoe zou het toch zijn als er een vrouw op de kansel stond. Nu ben ik geen typisch voorbeeld van een 'African Mama', al ben ik wel een vrouw, dus ik liet het gelaten over me komen en ik was geheel onbedoeld het gesprek van de dag.

In Shirati kreeg ik onverwacht het verzoek om met de ziekenhuispastor te praten. Nu hebben dominees vaak weinig kans hun hart te luchten vanwege hun geheimhoudingsplicht, dus ik was blij dat ik iets kon betekenen voor hem – want 'dominee' was natuurlijk een man. In het ziekenhuis is een vleugel voor slachtoffers van huiselijk geweld, vaak nog heel jonge vrouwen die ook tijdens hun zwangerschap zijn mishandeld waardoor hun baby vaak te vroeg wordt geboren. Ik stuitte al direct op een meisje van een jaar of 15 die bij haar te vroeg geboren tweeling stond die net de laatste adem uitblies en de dode blik in haar ogen kan ik me nog steeds moeiteloos voor de geest halen. De ziekenhuispredikant stond erbij met tranen in zijn ogen en zuchtte, dat hij het

bijna niet meer volhield. Er waren sowieso te veel patiënten voor één pastor, maar vooral in deze afdeling voelde hij zich hopeloos te kort schieten, want hij voelde zich deel van het systeem dat vrouwen mishandelde ook al deed hij dat zelf dan niet. Ook zijn blik staat me nog steeds bij: verslagen, hopeloos en hulpeloos.

Nadat hij zijn hart had gelucht, bedacht ik dat hier misschien toch ook een kans was en ik polste hem hoe hij dacht over een vrouwelijke pastor die hem zou bijstaan, speciaal in deze afdeling, maar misschien ook wel op andere afdelingen. Het was een totaal nieuwe gedachte, maar zijn gezicht klaarde er wel van op en hij mijmerde over deze nieuwe mogelijkheid al zag hij ook wel problemen, want hoe moest dat dan als ze ook mannen zou bezoeken die misschien wel onvoldoende gekleed waren vanwege ... en dat kon van alles zijn. Ik vroeg hoe hij dat deed als hij onvoldoende geklede vrouwen bezocht. Dát was natuurlijk een ander geval ... Dus ik vroeg: 'Hoezo dan?' Er viel een verpletterende stilte, maar er kwam geen antwoord. Ik besloot de gedachte aan een vrouwelijke collega wat te laten sudderen bij hem en mijn idee te bespreken met de pastores (mannen dus) die ons begeleidden op deze reis. Het was wel een idee, vonden ze unaniem, maar hoe het verwezenlijkt moest worden, was nog onduidelijk. En toen reisden we naar het volgende project, maar tenslotte zijn Aken en Keulen ook niet in één dag gebouwd. Dus: wordt vervolgd ...

Christien Duhoux-Rueb

Actie Brood voor iedereen

Al een aantal keren las u in ons blad over de actie Brood voor iedereen. Maarten Goezinnen van het ROS doet hieronder verslag van wat zij nog meer doen dan zorgen voor brood voor mensen die nergens recht op hebben.

Van brood naar een bed naar een vaccinatie voor iedereen!

Migratie is ingewikkeld. Bij het Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt beperken we ons tot de groep mensen die ongedocumenteerd hier verblijven. Dit is een brede groep migranten die al lang of nog maar kort

in Nederland zijn en volgens de overheid niet-rechtmatig. Mensen met een vluchtelingenachtergrond die nooit een verblijfsvergunning hebben gekregen, maar ook bijvoorbeeld arbeidsmigranten.

De term illegaal gebruiken wij liever niet. Er zijn geen illegale mensen, alleen illegale wetten.

Voor allen geldt: niet rechtmatig in Nederland betekent je mag hier niet zijn en je hebt dan ook geen recht op voorzieningen die voor ons zo normaal zijn als: een dak boven je hoofd (sociale huurwoning), een verzekering voor als je ziek wordt, het volgen van een opleiding of studie, een bankrekening openen, werken, een uitkering of toeslagen krijgen als je je eigen inkomen niet kunt verdienen.

Ook voor deze groep mensen heeft de Corona-pandemie grote gevolgen gehad. Sommigen leefden op straat terwijl thuisblijven, zo min mogelijk bewegingen op straat, jezelf kunnen isoleren, het devies was. Anderen waren zelfredzaam en aan het werk, maar met het stilvallen van de economie en het (zwart) werkcircuit viel voor veel mensen het inkomen weg terwijl de huur, de boodschappen toch betaald moesten worden.

Een test aanvragen bij klachten? Het testen kwam op gang maar dat was voor de doelgroep in het begin ingewikkeld. Hoe vraag je een test aan zonder DigiD, zonder BSN?

Extra financiële ondersteuning vanuit de overheid? Ook hier konden mensen geen aanspraak op maken.

Een inschrijving bij de Voedselbank / kledingbank? Hoe nobel deze initiatieven ook, ze zijn alleen toegankelijk voor mensen die bij de gemeente ingeschreven staan.

Het testen, dat lukt inmiddels. Ook zonder BSN en DigiD is een test op Corona aan te vragen.

En het vaccineren? Terwijl inmiddels een groot deel van Nederland gevaccineerd is, zijn we met partnerorganisaties de afgelopen tijd druk bezig geweest om het vaccineren toegankelijk te maken voor ongedocumenteerden. Het lijkt te gaan gebeuren. Samen met reguliere daklozen en thuislozen en Europese arbeidsmigranten, komen ongedocumenteerden zo het schijnt de komende weken aan de beurt. Opdat eenieder die wil, een prik kan krijgen.

Maarten Goezinnen, algemeen coördinator Stichting ROS

Dopersduin

Dit prachtige toilet- en douchegebouw in Dopersduin is mede dank-zij onze financiële steun tot stand gekomen. Fijn dat wij elkaar zo kunnen helpen. Dopersduin is een bijzondere ontmoetingsplaats voor mensen.

Vooraankondiging bezinningsweekend in de veertigdagentijd .

“Alles stroomt, niets is blijvend “

Datum: 14 t/m zondag 15 maart 2022 in Dopers Duin, Schoorl

Thema: “Alles stroomt, niets is blijvend “

In dit bezinningsweekend onderzoeken wij het thema “Alles stroomt, niets is blijvend” in verstillend en gesprek, door meditatie en andere creatieve werkvormen .

Leiding is in handen van Iris Hasselbach en Margreet Eberwijn.

Kosten: op basis van vol pension incl. koffie/thee € 120,- 2 persoonskamer, € 15,- toeslag 1 persoonskamer .

Opgave : Iris Hasselbach-Jongsma tel.071-3416561 of email:
irisjongsma@casema.nl

Een ieder van harte uitgenodigd !

Nadere informatie in volgende Werf.

Margreet Eberwijn-Verveld

De Booschapper

Onlangs las ik in een maritiem vakblad dat de 'Hermod', een half afzinkbaar kraanschip van Heerema, op een zware lading schip naar de Zhoushan werf China werd vervoerd. Om daar gerecycled, oftewel milieu vriendelijk gesloopt te worden. Tot voor kort werden stalen zeemonsters zoals de Hermod, ontworpen om huizenhoge offshore constructies op hun plaats te hijsen, na een lang en werkzaam leven ergens in het verre Oosten gewoon het strand op gevaren. Om daar door lokale krachten met gevaar voor eigen leven verschroot te worden.

Eigenlijk ben jij ook aan het recyclen zei ik vanochtend tegen Ineke, de bazin van een zorginstelling die af en toe tijdens het aantrekken van mijn steunkousen stoom komt afblazen.

'Je pensje is weer dikker,' zeg ik wijzend op haar buik waarin een meisje gestadig groeit. 'Recyclen,' zei Ineke. 'Zeker weer een nieuwe uitleg van U waar niemand een touw aan vast kan knopen. 'Valt best mee hoor,' zei ik.

'Recyclen betekent zoveel als iets opnieuw in omloop brengen en jij brengt toch ook iets nieuws in omloop.'

Ineke glimlachte minachtend. 'De zoveelste kromme redenatie,' zei ze. 'Waar u altijd weer mee wegkomt.'

Via een bezoek aan de tandarts in Krimpen die morgen, deed ik de bloemisterij 'bij Aafke' aan voor een kop koffie in het magazijn achter de winkel. Aafke, net terug van vakantie, was in een kalme bui. Mijn hoge leeftijd kwam ter sprake.

'Ben je bang voor de dood,' vroeg zij.

Verbaasd ontweek ik een direct antwoord. Mijn lichaamstaal bleek voldoende om haar tevreden te stellen, want ze ging over op een ander onderwerp.

'Of ik een worstenbroodje wilde,'

Toch bleef haar vraag rondzingen in mijn hoofd.

Thuis gekomen, zocht ik staande voor de grote wereldkaart in mijn kantoor onwillekeurig alle grote rivieren nog eens op die ik bevaren had.

Machtige stromen die hun wijde delta's wortelden in de eindeloze zee. Enkelen ervan sprongen mij in het oog.

De Mississippi in Louisiana. Beter bekend als 'the Ol' man river,' een vriendelijk ogende stroom die langs de ooit zo beruchte katoenplantages vloeide.

En de immense Ganges in India, de heilige rivier die nog steeds de lijken van de allerarmsten vol erbarmen, stroomafwaarts met zich meevoert. Ook de Nijl, waarvan het traag vlietende water door het vlakke land van de Pharao's loopt, herinner ik mij. Een rivier, die lang geleden door de God van het Oude testament in bloed veranderd werd.

's Avonds in mijn gemakkelijke stoel lees ik het artikel over de Hermod nogmaals door. Hermod betekent in de Noorse mythologie: 'Boodschapper van de Goden.'

Opeens schiet de persoonlijke vraag van Aafke me weer te binnen. Zij was de boodschapper, zo peins ik nu, die mij duidelijk maakte dat ik bidden mag. Vragen om de engel die mij redde uit mijn onbezonnen avonturen.

De handen vouwen of zij, als de tijd daar is, mij ook vergezellen wil bij het oversteken van de doodsrivier.

De donkere stroom, die grenst aan het beloofde land van de Eeuwige.

Cees van der Jagt

Bestemming gift Pauluskerk

In het juninummer van de Werf stond een stukje over de gift aan de Pauluskerk. Maike Westerbeke van de Pauluskerk schrijft hieronder waar het geld onder meer voor gebruikt is:

Dankzij een gift van een diaconie hebben wij drie moeders met hun kinderen, die al geruime tijd vaste bezoekers zijn van de Pauluskerk, blij kunnen maken met een klein budget waarmee ze in de lange zomervakantie een uitje met hun kinderen konden ondernemen.

Twee van deze gezinnen waren al vaker mee geweest met de uitjes die voorgaande jaren door vrijwilligers van de Pauluskerk werden georganiseerd. Door de Corona restricties vonden wij het niet juist een groepsuitje te plannen, zodat deze moeders heel blij waren met het alternatief dat geboden kon worden in de vorm van een gift waarmee ze, afhankelijk van de leeftijd en wensen van hun kinderen zelf iets konden organiseren.

Eén gezin had een kennis die werkzaam is bij Kinderpretpark Julianatoren Apeldoorn en zij mochten daar zonder entreekosten naar binnen. Dankzij de gift konden ze de treinkosten daarnaar toe betalen. Via een andere vriendin die op marktplaats had meegedaan met een veiling, kon het gezin toen ook nog tegen een gunstig tarief mét een overnachting op de camping, naar Ponypark Slagharen.

In het tweede gezin is de tweeling nog erg jong en zij hebben genoten van een middag, aangekleed met eten en drinken in de ballenbak van Ballorig in Amsterdam. Hoewel Ballorig zich ook in Rotterdam bevindt, was een groot deel van de pret ook een treinreisje en bezoek aan een andere stad, dus heeft moeder, mooi aangekleed met de tweeling, genoten van de trip naar Amsterdam.

Glunderende gezichten bij het derde gezin waar het vakantie uitje gecombineerd werd met de verjaardag van één van de kinderen. Het hele gezin is naar de bioscoop geweest én naar Jumping 010, waar enorme trampolines voor veel gelach en ontspanning hebben gezorgd. Zij schrijft ook dat er nog een bedrag gereserveerd is voor drie maanden zwemlessen voor een meisje van 7 jaar. In de week van 20 oktober kon zij starten en zij was er erg blij mee!

Bijna 102 jarige op straat gezet

Het zal je maar gebeuren. Belt een goede buur voor een gezellig ritje met de auto langs bekende en dierbare plekjes. Een feest voor de 101-jarige Emmy Eberwijn, lid van onze gemeente.

Bij het restaurant was de koffie al besteld en de taartjes uitgezocht toen naar haar QR code werd gevraagd. En die was wel bij haar chauffeur maar niet bij Emmy aanwezig. U moet naar buiten... Buiten op het terras was ook niet toegestaan. Maar niet voor een gat te vangen zochten ze een bankje verderop en lieten zich koffie en gebak goed smaken. En die QR code gaat er nog komen want met de winter voor de deur is het binnen toch warmer..

Truida Lokhorst (opgetekend na een bezoek aan Emmy)

Gemeenteweekend Fredeshiem

De trek naar het noorden: we waren de ganzen dit jaar voor. Hoewel de maximum snelheid in Nederland inmiddels verlaagd is, haalden zo'n 35 dopers uit Dordrecht, Den Haag en Rotterdam en hun omgeving alle vliegende vogels in. Bestemming Fredeshiem en het gemeenteweekend waaraan de Haagse dopers voor het eerst deelnamen en we de Doopsgezinde Gemeente Aardenburg moesten missen.

Zaterdag 2 oktober om half elf 's ochtends stond er een kopje koffie, thee en een heerlijke zelfgebakken traktatie klaar. Han Cuperus nam ons mee door het programma van het weekend.

Na een leuke onderlinge kennismaking konden we alweer in de benen naar de lunch. Hoe leuk is het om iedere keer weer aan andere tafels naast andere geloofsgenoten te zitten uit andere gemeentes. Brekend brood als kennismaking. Het weekend had "thuis zijn op aarde" als thema. Met complimenten aan de organisatoren werd dit uit heel diverse hoeken belicht.

Van een spel op zaterdagavond waarin we in groepen creatief met dit thema aan de slag konden om het vervolgens te presenteren, bezingen of acteren. Als rode draad vraagt de aarde om een ander menszijn.

Misschien iets minder vlees, een dikkere trui, gelijkstrijken van drempels of gratis onderwijs.

Op zondagmorgen konden we het thema in diverse workshops nog eens wat verder uitdiepen. Schilderen; zingen; verhalen vertellen; Christian Peacemaker Teams op Lesbos en groene theologie. Iedere workshop liet zichzelf terughoren tijdens de viering.

Daarin ging Henriette van Dunné voor en zij belichtte het thema vanuit de redevoering van chieft Seattl. In zijn beroemde redevoering gaf hij aan dat we land, zee en lucht niet kunnen bezitten en dat we eenzaam zullen worden wanneer we haar uitbuiten.

Het weekend eindigde met de zegen:

Dat wij de weg mogen gaan die ons goed doet, dat wij opstaan wanneer we vallen, dat wij mens mogen worden in Gods ogen en in die van anderen.

Weet dat de aarde ons draagt, dat we gaan in het licht en dat de wind ons omgeeft.

Dat we vruchten van ons leven proeven en gaan in vrede.

Zondagmiddag rond 4 uur in de middag vlogen we allemaal weer zuidwaarts. Terug naar de plek die we ons thuis noemen op aarde.

Evert Pruis (Den Haag)

De datum voor 2022 is: 8 en 9 oktober. Save the date!

In Memoriam

Op 10 oktober 2021 is op honderdjarige leeftijd overleden **Jan Nicolaas Cornelis Walters**.

Jan was een markant mens, altijd nieuwsgierig, zeer kunstzinnig en ondanks zijn hoge leeftijd nog niet klaar met het leven. Jan en zijn vrouw Alida waren beiden heel trouwe en meelevende kerkgangers. Ook na het overlijden van zijn dierbare vrouw bleef Jan heel betrokken. Hij was vaak aanwezig bij allerlei bijeenkomsten. Hij had altijd veel onderwerpen voor gesprek en wilde graag andermans mening weten. Hij trakteerde regelmatig op koekjes bij de koffie na de kerkdienst. Zijn dochter Janine en zijn twee kleindochters kwamen naar de Gedachtenisdienst op 31 oktober met de befaamde koekjes van Jan, om nog een keer te kunnen trakteren. Jan was een geliefde grootvader en aan het logeren in Frankrijk hebben zijn kleindochters goede herinneringen.

Jan was oprecht doopsgezind, eerst in Amsterdam en op een gegeven moment kwamen zij aanwaaien in Rotterdam. Alida en hij zijn getrouwd door dominee Dozy in het Oosterparkkerkje. Na hun huwelijk zorgde Alida voor het jonge gezin, Jan was vaak weg voor zijn werk.

Met onverwachte moed pakte Jan zijn leven weer op na het overlijden van zijn geliefde vrouw, hij ging schilderen, op les en thuis, er waren veel mensen die goed voor hem zorgden en hij probeerde om zo lang mogelijk in zijn eigen huis te blijven. De laatste tijd raakte hij steeds meer verward en was een verhuizing toch noodzakelijk. Voor Jan hoefde het leven nog niet afgelopen te zijn, zelfs niet na 100 jaar. Hij moest immers nog een portret afmaken van zijn schoonzoon.

Namens de gemeente waren Gieneke, Truida en Freekje aanwezig bij zijn afscheid.

Moge hij rusten in vrede.

Ds. Henriette van Dunné

Op 74 jarige leeftijd is 8 november jongstleden **Nettie Wind** overleden. Zij belde zelf Truida Lokhorst op om te vertellen dat zij darmkanker had met uitzaaiingen in de lever en niet lang meer te leven had. Ze had er vrede mee dat ze spoedig zou sterven.

Zo plots als ze eens onze gemeente binnen kwam op aanraden van haar werkgeefster, zr. Henry Pondman, zo plotseling kwam het bericht binnen dat ze naar een hospice ging om te sterven.

Gelukkig kon ze nog bezoek ontvangen van haar roeivriendinnen, gemeenteleden, onze predikant, familie en voor haar het allerbelangrijkst: bezoek van haar zoon Erik. Ze voelde zich verblijd met kaarten, bloemen en aandacht – ik heb nog nooit zoveel bezoek gehad – in het bijzonder de liefdevolle aandacht en zorg die ze in het hospice kreeg. Hier heb ik het voor het zeggen, sprak ze met een twinkeling in haar ogen.

Nettie had niet veel met geloof, maar ze was altijd oprecht nieuwsgierig wat het voor ons betekende en schuwde het niet om flink door te praten na de preek. Ze was een graag geziene vriendin in de gemeente. Met welgemeende interesse in een ieder en ze was voor veel hand- en spandiensten in te schakelen: of het nou om het paasontbijt of de adventsbijeenkomst ging - een broodjessmerende Nettie – heb ik zo op mijn netvlies. Ook haar taak als contactlid vervulde ze trouw.

Soms was ze een poosje buiten beeld. Dan kwam er te veel op haar af. Soms had ze zelf hulp nodig en zo hielpen Truida en Freekje haar tweemaal met verhuizen. Ook Ger Bakker was een periode een goede en hulpvaardige maat voor haar.

In het bijzonder genoot ze van het mee doen aan de dansworkshops. Al die heerlijke muziek die je mee nam, zei ze in het hospice. In dansen, roeien en buiten zijn kwam ze thuis bij zichzelf. Met een innige omhelzing namen wij afscheid. Ik gaf haar een zoen op haar voorhoofd. De zegen van God voor jou. Wat bedoel je daarmee? dat je goed bent zoals je bent. Want dat was wat ze in haar leven maar weinig had gehoord. Nettie: een gekend en geliefd mensenkind in onze gemeente. Dat zij mag rusten in Gods liefdevolle armen.

Margreet Eberwijn-Verveld

De werf 2022- inleverdata kopij en verschijningsdata

U ziet hieronder in een schema de data voor De werf. Graag willen wij u vragen ons van zoveel mogelijk kopij te voorzien zodat wij er een levendig blad van kunnen maken! Het maakt niet uit of het een kort gedichtje is, een verhaal over vroeger of een stukje over zaken die u graag met de gemeente wilt delen. Wij zien uw kopij met belangstelling tegemoet: werf@dgrotterdam.doopsgezind.nl.

Wurf 2022

Inleverdatum kopij	Bij de drukker	Verschijningsdatum
15 januari	20 januari	29 januari
5 maart	10 maart	17 maart
16 april	21 april	28 april
29 mei	2 juni	9 juni
2 juli	7 juli	14 juli
13 augustus	18 augustus	25 augustus
24 september	29 september	6 oktober
12 november	17 november	24 november

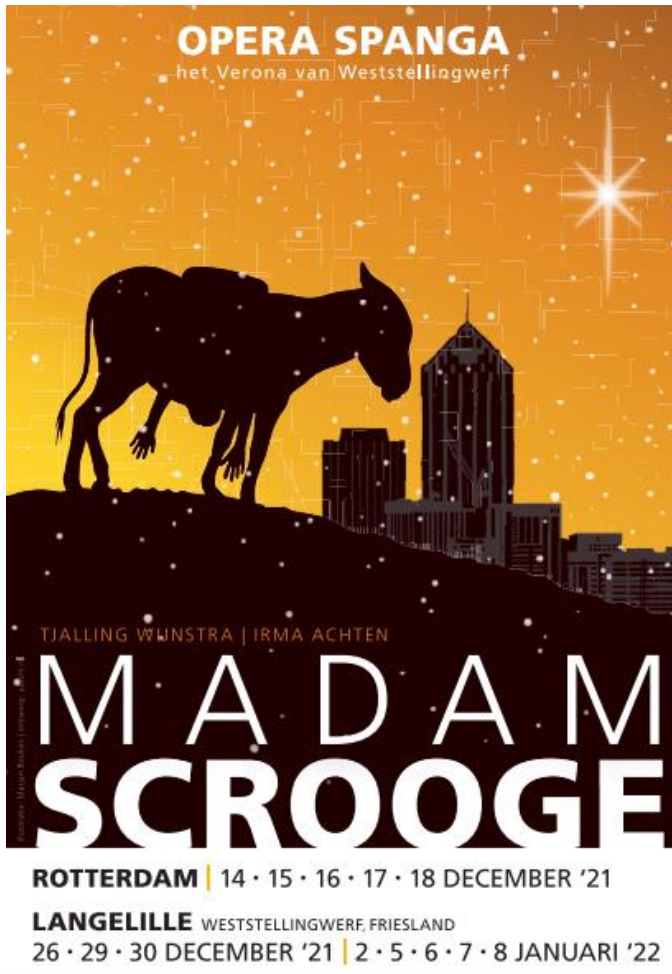
Na een moeilijk Coronajaar en nog onzekerheid voor de toekomst zeggen we graag met de woorden van Marijke Zingsma:

Zonder tegenwind stijgt een vlieger niet op

De redactie wenst u een gezond en hoopvol 2022.

Opera in de kerk

Onze organist/pianist Mark van Nispen doet mee aan een opera. En het leuke is: deze wordt ook in onze kerk opgevoerd in december! Op de website staat meer vermeld over de kaartverkoop.

A poster for the opera 'Madam Scrooge'. The background is a warm orange color with a starry night sky and a city skyline silhouette. A black silhouette of a donkey stands on a hill in the foreground. The text 'OPERA SPANGA' is at the top, followed by 'het Verona van Weststellingwerf'. Below that, the names 'TJALLING WUNSTRA | IRMA ACHTEN' are listed. The title 'MADAM SCROOGE' is in large white letters. At the bottom, the dates and locations are listed: 'ROTTERDAM | 14 · 15 · 16 · 17 · 18 DECEMBER '21' and 'LANGELILLE WESTSTELLINGWERF, FRIESLAND 26 · 29 · 30 DECEMBER '21 | 2 · 5 · 6 · 7 · 8 JANUARI '22'.

OPERA SPANGA
het Verona van Weststellingwerf

TJALLING WUNSTRA | IRMA ACHTEN

MADAM SCROOGE

ROTTERDAM | 14 · 15 · 16 · 17 · 18 DECEMBER '21

LANGELILLE WESTSTELLINGWERF, FRIESLAND
26 · 29 · 30 DECEMBER '21 | 2 · 5 · 6 · 7 · 8 JANUARI '22

Onze gemeente

Predikant

Ds. Henriette van Dunné

predikant@dgrotterdam.doopsgezind.nl

06-27042422

Kosterij

koster@dgrotterdam.doopsgezind.nl

010-4124856

Boekhouder

Mark van Nispen

boekhouder@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Coördinator en voorzitter

coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Marijke Haisma

06-20828223

Secretaris

secretaris@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Truida Lokhorst

0180-317728

Werkgroepen

Communicatie

Bob v.d. Vijver

06-33149300

Personeel

Tjitske Gelderloos

06-11085389

Diaconie

Marijke v.d. Vijver

06-28488760

Diensten

Freekje Wethmar

0180-317728

Ledenadministratie:

Mevr. W.Kievit 010 4666722, Hang 7, 3011 GG Rotterdam

officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Inhoudsopgave

Over de diensten	3
Barmhartigheid als een weg naar vrede	4
Uit het Klein Overleg	6
Uit het Groot Overleg	7
God gebeurt	8
Informatieavond 6 oktober.....	8
Doopsgezinde kerk blijft behouden als muziekwerf.....	9
Hoe zit het toch met.....	11
Actie Brood voor iedereen.....	12
Dopersduin.....	14
Vooraankondiging bezinningsweekend veertigdagen-tijd.....	14
De boodschapper	15
Bestemming gift Pauluskerk	17
Bijna 102-jarige op straat gezet	18
Gemeenteweekend	19
In memoriam.....	22
De werf 2022- inleverdata kopij en verschijningsdata.....	23
Opera in de kerk.....	24
Onze gemeente	25
Inhoudsopgave en colofon.....	26

Colofon

De Werf, jaargang 59, nummer 11

De Werf is het blad voor mededeling en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het blad verschijnt 8 tot 10 maal per jaar.

Redactie: werkgroep communicatie. Uitgever: bestuur DG Rotterdam.